

rahvas võttis sest aiast veel suremat
julgust ja tullid koggone ülle jõe feige
omina sõa- wõe hulga dega. Peikuse
kuul piddas se ülle m Kenerat teiste Ke-
neralidega nou, kuida wisi nemmad
waenlaste uhkust piddit tallitsema, ja se
nou wõeti, monned regimentid taplus-
sele seadma. Warsti said need waen-
lasted sedda ka teada, ja tullid taplusse-
le wälja ni sure hirmsa küssendamis-
sega et taewas wasto kõltas ja nende
rühitlitte- hulga d hakkasid jo puhte warra
meie peäle jooksema. Esite olli se assi
weel kahhe wahhel. Agga kui se taplus
suremaks sai, kais meie suurte tükkide
ja püsside tuloke nenda kibbedaste ja
wallusaste nende peäle, et nemmad pid-
did tagganema. Üks teine hull püüdis
teisest otsast jälle sisse tungida; agga
meie leri seest lasti nende suurte tükkide-
ga ni wägga wallusaste nende peäle, et
nem-

nemmad hulgaliste mahhangsid, ja
monned Krenadiri regimentid jooksid
püsside pigidega kett nende wahhele, et
nemmad ennam ei wõind seista, waid
piddid ruttuste jalga lastma ja meie
woimust jätma. Siis nemmad põg-
genesid jälle ülle jõe taggasi, ja kolm
tuhhat surnud jäid neist taplusse paika
mahha, ilma neid mis nemma d ennese-
ga ärrawisid. Se olli se esimesenne suur
taplus ja woimus, mis meie sõa- wäggi
waenlaste peäle sai. Kui se esimesenne
woitleminne Turki rahwale ei läinud
korda, piddasid nemmad uut nou, veel
teist korda teisest otsast sedda taplust
uendada ja omma õnne katsta. Nende
üllem pealik satis jo omma feigeparraia
sõa wõe, mis temma arwates need fei-
gewallusamad mehed ollid, ja hirm-
sad sured tükkid, ülle jõe taggasi minne-
ma ja omma leri üleslõma. Neid olli
wiis-